

HÁJEK

prosinec
2024

Naše noviny

*Kouzelné
Vánoce
všem*

OBSAH

■ Pozdrav

■ Kvíz

■ Program DSH

■ Zajímavosti

■ Literární dílna

■ Rozjímání

■ Povídka měsíce

■ Poradna pro vás

■ Zajímavosti

■ Info z domova

**Srdečně vítáme nové
obyvatele, kteří
nastoupili do našeho DS.**

*Kymplová Miluše,
Nováčková Noemi,
Šedivý Pavel,
Šimoníková Maria,
Znamenáčková Daniela.*

Zpravodaj Hájek vychází
v nákladu 200 výtisků pro potřeby
obyvatel Domova seniorů
Praha 4 Háje,
K Miličovu 734 a je neprodejný.
Na vydání spolupracují:
Dominik Petrlík,
Dagmar Zavadilová, ředitelka DS,
ve spolupráci s klienty DS.

DOMOV
PRO SENIORY
HÁJE

PRA
HA
GUE
PRA
GA
PRA
G

1. 3. prosince roku 1902 se narodila česká herečka, spisovatelka, básnířka a dramatička Olga Scheinpflugová. Byla také manželkou významného českého spisovatele. Který to byl?

- a) Jaroslav Seifert.
b) Bohumil Hrabal.
c) Karel Čapek.

2. 5. prosince 1901 se narodil Walter Disney, americký producent, který založil společnost The Walt Disney Company, a také vytvořil řadu světově známých kreslených postaviček. Jak se jmenuje jedna z nejznámějších?

- a) Šmoula. b) Mickey Mouse. c) Medvídek Pú.

3. 11. prosince 1949 se odehrál tzv. Číhošťský zázrak, kdy v kostele v obci Číhošť se během kázání několikrát vychýlil krucifix nad svatostánkem. Jak se jmenoval kněz, který byl zde přítomen a poté zatčen a mučen StB?

- a) Josef Toufar. b) Josef Beran. c) Karel Otčenášek.

4. 17. prosince 1938 v časopise Mladý hlasatel vyšel první díl kresleného seriálu Rychlé šípy spisovatele Jaroslava Foglara. Které z následujících jmen nepatřilo jednomu z Rychlých šípů?

- a) Jindra Hojer. b) Jan Tleskač. c) Mirek Dušín.

5. Jak se také nazývá bitva u Slavkova, která se odehrála 2. 12. 1805?

- a) Bitva dvou králů.
b) Bitva čtyř panovníků.
c) Bitva tří císařů.

6. 18. prosince 1957 se narodil Marek Eben - český moderátor, herec, hudební skladatel a zpěvák. Jak se jmenuje pořad České televize, který moderuje nejdéle, a to od r. 1999 až dodnes?

- a) Na plovárně.
b) Stardance.
c) O poklad Anežky České.

7. 16. prosince roku 1893 měla v Carnegie Hall v New Yorku premiéru symfonie Z nového světa od Antonína Dvořáka. Kolikátá symfonie od A. Dvořáka je právě Novosvětská?

- a) První. b) Šestá. c) Devátá.

8. 5. prosince dle tradice chodí za dětmi sv. Mikuláš. Svatý Mikuláš žil ve 3. století, byl biskupem a byl znám svým dobrým srdcem a schopností milosrdenství. Jak se jmenuje město, kde působil?

- a) Myra. b) Soluň. c) Antiocheia.

9. Co podle tradic přináší do domu jmeli?

- a) Svatbu, děti. b) Bohatství. c) Krásu, štěstí.

10. Slovo Vánoce pochází z německého slova Weinachten. Co to znamená v překladu?

- a) Svatá noc. b) Příchod. c) Štědrost.

*Vážení čtenáři a luštitelé,
na otázky v listopadovém kvízu
odpovědělo 18 čtenářů.*

*Deset správných odpovědí
měli: Marie Černohorská,
Přemysl Červenka, Jiří Sova,
Tým A3.*

*Devět správných odpovědí
měla: Helena Kučerová.
Osm správných odpovědí
neměl nikdo.*

GRATULUJEME!!!

*Nejvíce vás potrápila otázka
č. 2. a 3.*

*Důležitá informace: vyplněné kvízy
je nutné vhodit do schránky na
oddělení A0 nejpozději do 20.
v daném měsíci. Později vhozené
kvízy už nemohou být započítány
a uvedeny v časopisu Hájek, a to
z důvodu uzávěrky a tisku
časopisu.*

*Zde si můžete přečíst správné
odpovědi.*

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

1. C: Dana Hlaváčová.
2. A: Opera Libuše
(B. Smetana).
3. B: 1618 – 1648.
4. C: Červená Karkulka.
5. B: Vlčí mák.
6. C: 50 Kč.
7. B: Kufr.
8. B: Jan Opletal.
9. A: Sv. Hubert.
10. B: Kdo – když ne my?
Kdy – když ne teď?

1. 12. neděle 15:30 KAPLE

EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA PRO VĚŘÍCÍ I NEVĚŘÍCÍ

Téma: Adventní čas a Vánoce

*Zamyšlení nad podstatou a nadějí adventu
a křesťanských Vánoc.*

Slovo: Jaromír Pacht s hudebním doprovodem.

2. 12. pondělí 17:00 SÁL

SOUZNĚNÍ S HUDBOU A SVĚTLEM

*Zveme vás na vánoční koncert uprostřed tisícovky
svíček v podání Krása Quartetu.*

4. 12. středa 10:00 SÁL

DŮVĚRNÍCI

*Prosincové setkání zástupců obyvatel
s vedením domova.*

5. 12. čtvrtek 10:00 SÁL

PETR VELETA

*Jste srdečně zváni na aktivní dopoledne spojené
s poslechem hudby, pohybem a zábavou, kterým
nás provede pan Petr Veleta.*

5. 12. čtvrtek 13:30 ERGOTERAPIE

DÍLNA PRO KLIENTY

*Zveme vás na úvodní setkání k plánované dílně.
Budete si moci vyzkoušet práci s rozličným ručním
nářadím a práci se dřevem.*

10. 12. úterý 10:00 SÁL

CIRKUS SENIOR

*Přijďte se pobavit, potrápit, potrénovat a hlavně potěšit
s naším cirkusovým lektorem Adamem Jarchovským.*

11. 12. středa 15:00 GALERIE

ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMKU

*Zveme vás na rozsvěcení vánočního stromku
a poslechnout si koncert na smyčcové nástroje.*

12. 12. čtvrtek 14:00 SÁL

FUTUREMI

*Rádi vás zveme na hudební vystoupení
středoškolského sboru Futuremi u příležitosti blížících
se Vánoc.*

JARMARK – SBOR DOREMY

*Zveme vás na tradiční Jarmark před Vánoci,
kde si budete moci prohlédnout výrobky
z naší keramické dílny a klubu ručních prací.
Dále si pak budete moci poslechnout
vystoupení sboru DOREMY.*

18. 12. úterý 14:00 SÁL

17. 12. úterý 13:30 SÁL

PŘEDNÁŠKA O PRAZE

Zveme vás na přednášku na téma

*Několik pražských kostelů, pořadem nás provede
paní Stanislava Micková.*

19. 12. čtvrtek 10:00 ERGOTERAPIE

BÁBOVKY

Oslava prosincových narozenin našich obyvatel.

19. 12. čtvrtek 13:30 SÁL

VÁNOCE VE SVĚTĚ

*Zveme vás na přednášku Jakuba Greschla,
který nám představí, jak se Vánoce slaví různě
ve světě.*

20. 12. pátek 10:00 SÁL

VICTORY

*Přijměte pozvání na adventní setkání s členy
křesťanského společenství.*

22. 12. neděle 15:30 SÁL

VÁNOČNÍ KONCERT

Vánoční písně s průvodním slovem.

Slovo: Matěj Hájek s hudební skupinou CB Šeberov.

30. 12. pondělí 14:00 SÁL

SILVESTROVSKÁ ZÁBAVA

*Zveme vás na společnou oslavu Nového roku,
kde si zasoutěžíme, připomeneme si akce
z uplynulého roku a na závěr připijeme
na rok nadcházející.*

Tento rok oslavila paní Marta Víchová své 100. narozeniny a k této příležitosti s ní rodina sestavila krátkou knížku

z nejdůležitějších vzpomínek na dětství, dospívání, rodinu a pracovní život.

MOJE CESTA ŽIVOTEM

Bydlela jsem u švagra asi dva roky, ale když se jim mělo narodit druhé dítě, tak byl pro nás byt moc malý, a tak jsem začala shánět nový podnájem. Jednou jsem stála ve frontě na banány a dala jsem se do řeči s paní přede mnou. Řekla mi, že má na Starém Městě v ulici U Obecního dvora na starosti byt sestry, která je zavřená na pět let, a že shání někoho, kdo by tam bydlel. Byl to domovník byt v přízemí. Hned jsme se tam jeli podívat a já to hned brala. Byt byl zařízený. Kuchyň a jeden pokoj. Bydleli jsme tam asi tři roky. Tam jsme se se Zdeňkem vzali a narodil se nám tam 30.3.1950 první syn, který dostal jméno po tatínkovi také Zdeněk. Ve třetím patře bydlili ve společném bytě s paní Hermannovou manželé, kteří se vystěhovali do pohraničí a jejich půlka bytu, dvě velké místnosti, byla volná. Došla jsem na bytáček o ten byt požádat. Dali nám ho s podmínkou, že budu dělat dva roky domovníctví.

Tam se nám narodil 25.11.1951 druhý syn Miloš.

Když byli kluci malí, byla jsem s nimi doma. Když šel Zdeněk do školy, chtěla jsem jít do práce, ale Miloš byl jeden den ve školce a ztropil takový kravál, že jsem neměla to srdce ho tam nechat. Šla jsem do práce, až když šel i on do školy. Pracovala jsem v Mechanice v ulici U Milosrdných a kluci, když šli do školy, tak šli okolo a mohla jsem je zkontrolovat. Po základní škole se šel Zdeněk učit automechanikem a Miloš šel na průmyslovku. Po vyučení šel Zdeněk pracovat do Montovaných staveb, kde potkal děvče Zdeničku. Zdeněk byl od malička, asi po tatínkovi, na holky a tak se musel oženit ještě na vojně.

(Pozn. syna: Zdeněk byl nemocný a Zdenička ho přišla ošetřovat. Když ho zahřívala v postýlce, přišel neočekávaně domů tatínek. Když zjistil, že je o Zdeněka postaráno, řekl jenom A SAKRA, vzal pruty a šel na ryby.)

Miloš šel po škole pracovat do projekce ve Škodovce a po vojně začal stavět svým děvčatům baráky. A pak si vzal tašku a vracel se k mamince. V našem bytě na Starém Městě po smrti paní Hermanové bydlel nějaký čas Zdeněk se Zdeničkou a narodil se tam náš první vnuk Tomáš. Zdeněk dostal nový byt a my jsme si po dvaceti letech požádali o byt nový. Dostali jsem byt na Jižním Městě v ulici Hlavatého 622. Měla jsem kamarádku Jiřinu Puchalskou, která pracovala v TUZEXU a řekla mi, že se tam uvolnilo místo ve výdeji a ať se zeptám, jestli by mě vzali. Šla jsem tam a dopadlo to dobře. Byla jsem ve výdeji a když bylo volněji, tak jsem šla i za pult, kam mě pak přeřadili a pracovala jsem tam přes dvacet let až do důchodu. Zůstala jsem tam ještě do šedesáti let jako důchodkyně. Po odchodu jsem ještě pracovala pět let v Domě obuvi na Václavském náměstí. Zůstala jsem pak už doma a když v sedmdesáti letech skončil i manžel, jezdili jsme od Velikonoc do září na chatu do Davle. Zdeněk ve čtyři a osmdesáti letech onemocněl a zakrátko zemřel. Zůstala jsem sama ve velkém bytě a tak jsem si dala žádost do domova důchodců, kde žiji dodnes. V říjnu 2024 mi bylo 100 let.

Celé rodině přeji pevné zdraví, moc štěstí a tak dlouhý život, jako jsem měla já.

Marta Víchová

SOUZNĚNÍ S HUDBOU A SVĚTLEM

Uprostřed tisícovky svíček

Vánoční koncert

Pondělí 2. 12. 17:00

Krása Quartet

Murcijský region, plným názvem Autonomní společenství Region Murcie (španělsky Comunidad Autónoma de la Región de Murcia), je jedno ze 17 autonomních společenství na jihovýchodě Španělska při pobřeží Středozemního moře. Metropolí regionu je Murcia, podle níž je pojmenován také region. Autonomní společenství je, na rozdíl od většiny autonomních společenství, tvořeno jedinou provincií. Ve městě Murcii sídlí regionální vláda, zatímco parlament sídlí v Cartageně. Autonomní společenství se dále člení na obce. Murcijská vlajka je tvořena karmínovým listem o poměru stran 2:3 se čtyřmi hrady s cimbuřím v horním rohu (ve dvou řadách: 2 + 2) a se sedmi korunkami v dolním cípu (ve čtyřech řadách: 1 + 3 + 2 + 1).

Murcijská oblast sousedí s Andalusií (provincie Almería a Granada); Kastilií – La Manchou (provincie Albacete); Valencijským společenstvím (provincie Alicante); a se Středozemním mořem. Nejvyšší horou je Revolcadores (2015 m).

Zdroj: wikipedia

Literární dílna

Vánoce, dárky a vzpomínky – Karel Pešťák

Jak se říká, Vánoce jsou přede dveřmi. Co nám přinese Ježíšek a Nový rok? To přesně nevím. Hlavou se mi honí vzpomínky, jak to bylo tenkrát za mého dětství. Je to hodně dávno. Na všechno jsem ale nezapomněl.

První dárky, na které jsem si vzpomněl, byly, když mi bylo kolem pěti roků. Hraček jsem neměl moc. Byla válka. Rodiče na nákupy neměli čas ani peníze. Doma jsem měl malého medvídka a dřevěného koníka. Byl houpací. Na Ježíška jsem se těšil. Otec něco schoval do skříně. Tu ale zamkl a klíče si vzal k sobě. Často jsem kolem skříně chodil a bádal, jak se do ní dostat. Neuspěl jsem. Na Štědrý den jsem měl pod stromkem velký dřevěný autobus a električku. Otec mi je dal udělat u souseda, který byl truhlář. Na obou byl nápis „Kájova doprava“. Moje radost byla tak velká, že jsem nemohl usnout. V noci jsem se budil a na dárky se chodil dívat. Další dárek, na který nezapomenu, byl od babičky a dědy. Moc mě potěšil. Bylo to v době mého předškolního věku. Na podzim příštího roku jsem měl jít do první třídy základní školy.

Na Štědrý den odpoledne jsem šel k dědovi a babičce. Venku se začalo šerit. Měli malý domek. Ve velkém pokoji byla tma. Tam bude asi stromeček. Nesmělo se tam. Děda říkal: Ježíšek ještě nepřiletěl. Má toho asi moc. Počkej s babičkou v kuchyni, abys ho nevyplašil. Z velkého pokoje se ozývalo rachocení. Babička řekla: Ježíšek je tady. Snad ti něco přinesl. Děda v pokoji nechal otevřené okno. Čekal jsem, až Ježíšek odletí. Trvalo mu to dost dlouho. Snad jsem měl i malou teplotu. Konečně se ozval zvonek. V pokoji byla tma. Jen stromeček zářil. U stromku stála dětská školní tabule a krabice barevných kříd. Na nic jsem nečekal. Poděkoval jsem Ježíškovi z okna a začal hned kreslit. Do postele mě tento den nemohli dostat. Druhý den jsem byl u tabule časné zrána.

V době školního věku jsem pod stromečkem měl knihy. Někdy i deset kousků. Byly vybírány v poměru k mému věku. Pohádky, říkanky, pověsti. Babičku, Erbena, Jirásku. Později knížky cestopisné a dobrodružné. Některé názvy si pamatuji dodnes. Kabel pod Atlantikem, Přes tři oceány, Cookovy cesty, Ztroskotání Pacifiku a tak dále. Od druhé třídy základní školy jsem dostával pod stromeček stavebnici Merkur. U té jsem vydržel dlouhé hodiny a sestavil řadu různých zařízení. Hrály si s ní i moje děti. Později přibývalo dárků jako byly sportovní potřeby. Ošacení, lyže, brusle. Jednou také nové jízdní kolo značky Eska. V té době to bylo něco. Těšil jsem se na jaro, až vyrazím mezi kluky. Předvedu, jak na něm umím jezdit. Začali jsme závodit, kdo má nejrychlejší kolo. Řítily jsme se z kopce do zatáčky, za kterou vedla cesta na můstek přes potok. Zatáčku jsem nezvládl. Narazil jsem do zábradlí na můstku. Přední kolo osmička. Vidlice až u šlapek. Smutně jsem kolo dopravil domů do kolny. Čekal jsem, až se tato událost provalí. A co bude říkat otec.

Nečekal jsem dlouho. Odpoledne otec pravil: „Já si to kolo půjčím a pojedu se podívat k dědovi.“ Ten bydlel ve vedlejší vesnici asi dva kilometry od nás. Otec se zeptal: „Je to kolo dost nahuštěné?“ Já odpověděl: „Nahuštěné je.“ Otec si oblékl kalhoty. Do manžet nohavic si dal spony, aby se mu nedostaly do řetězu. Šel pro kolo do kůlny. Za pár vteřin jsem ho slyšel, jak supí po schodech a řítí se do bytu. Mně již začal brnět zadek. Ani o fous jsem se nemýlil. Tři dny jsem si nemohl sednout. To byly doby, kdy tělesný trest nebyl vnímán jako zločin. Když se táta uklidnil, pravil: „Že jsi kolo naboural, to se stane. Že jsi mne ale nechal obléct, upravit nohavice a jít jezdit na poškozené kolo, to bylo trochu moc.“ Po krátkém čase nechal kolo opravit. Bylo jako nové. Staral jsem se o ně vzorně a vydrželo mi několik let.

Štědrý den byl pro nás opravdu svátek. Všude bylo naklizeno. Napečeno, navařeno. Mamka oblékla sváteční šaty a vzala pěknou zástěru. Přicházeli příbuzní. Těšil jsem se na dědy a babičky. Vždy musel být u stolu sudý počet stolovníků. Když nebyl, posadil se ke stolu plyšový medvěd. Dostal talířek i příbor. Vše bylo připraveno tak, aby od stolu nikdo během večeře nemusel odejít. Jídlo, pití i telefon. Popřáli jsme si dobrou chuť a zdraví. Po večeři, to jsem měl nejraději, se vyprávělo. Dědové přeháněli a babičky se přidaly. Vyprávěl otec a mamka. Jako děti jsme vydržely nějaký čas poslouchat. Ne však dlouho. Pak došlo k rozdávání dáreků. Radovali jsme se, děkovali štědrému Ježíškovi. Druhý den jsme si vyprávěli, jaký to byl krásný Štědrý večer.

Později, to jsme s manželkou bydleli v Krušných horách. Skoro na samotě. Tam nebylo nic. Obchod ani restaurace. Do města Chomutova devět kilometrů. Vánoce tu byly takové ladovské. Všude krásný bílý sníh. Na svátky přijely děti a vnoučata. Převzaly si dárky a hurá na sjezdovku. Byla od nás ani ne celý kilometr. Viděli jsme na ni z okna. Přišly na oběd. Odpoledne opět na sjezdovku. Po svátcích jsme zůstali s manželkou sami v krásné zasněžené přírodě. Věděli jsme, že děti zase přijedou. Byli jsme šťastni.

Po dlouhém odloučení, v létě 2024 - Ilona Bednářová

S tygříkem Péťou jsme se rozloučili a slíbili si další návštěvu co nejdříve v zemi Fantazie, ale ta se nemohla uskutečnit. Byla jsem v nemocnici. Jan zůstal ode mne odloučen. Stýskalo se nám oběma a těšili jsme se moc na sebe. Tygřík Péťa navštěvoval Jeníčka, jak jen mohl a těšil ho.

Čas našeho odloučení přece došel konce. To bylo radosti, tygřík Péťa se těšil s námi. Pak řekl vážně tato slova: „Myslím si, Ilonko, že ti výlet do země Fantazie prospěje. Jdeme.“

Podal nám každému tlapku a vyšli jsme z našeho pokojíčku na balkón. Ten se ztratil a my jsme se ocitli v zahradě čaroděje Bártyho. Z jeho

hradu se ozval hlahol a příjemná hudba. Na zahradě se procházeli a o něčem spolu živě diskutovali Kloboučník s Alenkou. Uviděli nás a přišli k nám a radostně nás přivítali. Vešli jsme do hradního sálu. Kloboučník nás zastavil, nikdo si nás nevšiml, byli zabráni do tance a zábavy. Dal se do rozhovoru: „Dnes jsou zasnuby čaroděje Bártyho a krásné čarodějky Dobrušky. Seznámili se ve hvozdu jménem Letovice, když hvozdem procházel se svou ovečkou Černovlnkou. Ta se tu též seznámila s beránkem Dobránkem.“ Ještě dodal: „Je tady okolo nás zlo a závist, je to zlý čaroděj Saruman. Zlo se obnovilo, z nicoty ho sestavil a vdechl mu do duše zlobu. Žil v Černém lese, kde se ukrýval a připravoval se na útok na zemi Fantazie. Postupně vynašel nové zlé a podivné tvory. Ti jej bezmezně poslouchali. A co poručil, tak udělali. Také znovu vytvořil zlou čarodějnici Nelidůru, aby mu pomáhala v zlém konání.“

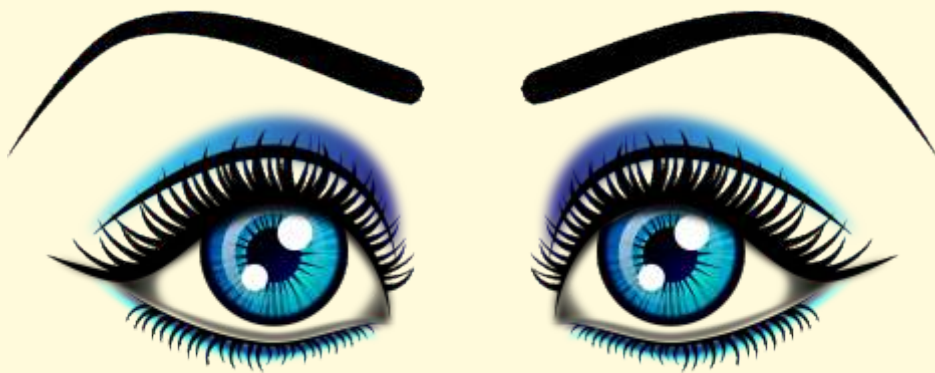
V sále seděla na ozdobném křesle
překrásná Láska. Všimla si nás a
upřela na nás své překrásné oči.

Usmála se na nás a řekla
nám: "Jene a Ilonko, dobře vás
znám, sálá z vás láska a budete
mít hodně nepřátel. Tygříkovi
Péťovi teď vytvořím tygřici Petru."
Tygřík radostně poskočil a
souhlasil. Láska mávla rukou a už
tu byla velice krásná tygřice. Vzali
se s Péťou za ruce a byli šťastní,
že jsou spolu. Pak k nám

přistoupil náš přítel černokněžník
Bárty a představil svou krásku Dobrušku a za ním si pospíšila pochlubit se ovečka Černovlnka
se svým milým beránkem Dobránkem. Také vrána Adélka nezahálela a představila nám svého
přítele havrana Abraxase.

Privítali nás dobří přátelé Kamenožrout, létající pes Falco a tříhlavý pes Mořský d'as. Byla tam
i malá čarodějnice s malým čarodějem a spousta jiných postav. Najednou se kolem nás utvořila
černá a hustá nicota a sevřela nás do svých pařátů.

Co myslíte, podaří se nám nicotu překonat?!

Život – Josef Kubart

Život je slepenec štěstí a smůly, život je lodička z borové kůry.

Život je řeka, vlny a peřeje, život tě zmáčí, ale i zahřeje.

Do školy za školu vedly tvé kroky, něco ses naučil, plynuly roky.

Na poutích kolotoč a zámek hrůzy, kyselé okurky zrychlily chůzi.

Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře.

Házel jsi kuličky, nebo hrál čáru, děvčata proháněl, či chodil v páru.

Přežil jsi nemoci, průjmy a kašel, motorku túroval a lásku našel.

Vymetal putyky, vinárny, bary, pánbůh tě v životě obdařil dary.

Hezký a veselý, dobře se daří, máš domov útulný, žena ti vaří.

Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře.

Tak léta plynula a čas ti běžel, po dobrém obědě často jsi ležel.

Ospalým okem do novin mrknul, na bok se obrátil, decentně krknul.

Bříško ti narostlo, něco se děje, když běžíš ze schodů, kluk se ti směje.

Žena tě miluje, děti ti rostou, zapěj si písničku, českou a prostou.

Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře.

Drazí přátelé,
advent je čas čekání, doba, kdy se připravujeme na Vánoce. Na příchod Ježíše Krista. Doba, kdy se máme každý připravit na svátky dobra a lásky. Co je vůbec obsahem křesťanského adventu? Odpověď je jednoduchá, že se já, ty, druzí kolem nás vydáme na cestu naproti Ježíšovi. A když ne všichni lidé, celá společnost, tak aspoň já, ty, ostatní lidé, kteří mají tu důležitou potřebu prožít Vánoce v blízkosti Ježíše Krista. Pravý advent začíná tam, kde lidé chtějí být na druhé vedle sebe hodní, tolerantní, bez nějaké hořkosti. Kde se snaží být trpěliví k druhým lidem. Kde vědomě neubližují a pomohou, kde jen trochu mohou, bez ohledu na to, jestli to tak dělají i druzí lidé. V jednom časopise byl článek o mladém Španělovi, který přišel do Mexiko City - desetimilionového hlavního města Mexika. Vyděsilo ho, jak tam po ulicích běhají děti bez domova a rodičů. Zdivočelé děti, jako jinde běhají zdivočelí psi a kočky. Kde se ty děti berou? Jak mohou přežít? Jaký je jejich osud? Takové a podobné otázky si kladl. Nechal všeho a žil několik měsíců mezi nimi, jejich životem. Prožíval zblízka jejich stálý hlad, nejistotu, strach v situaci, kdy kradly, když byly vykořisťovány staršími, když viděl pohlavní zneužívání malých děvčátek, nebo jak byly děti zneužívány k šíření drog. Co dělat? Psát plamenné články do novin? K čemu? Každý to ví. A tak se rozhodl, že dětem zřídí rodinu a bude jim náhradním otcem. Když ten článek o něm byl napsán, měl „strejda Alexandro“ už v provozu 30 rodin a v nich 300 dětí sebraných na ulici. Vedli je už jeho odchovanci, kteří byli také sebráni na ulici. Vysmívají se mu někteří lidé: „Víte, že v Mexiku je takových dětí na dva miliony? Co je proti tomu těch vašich tři sta zachráněných?“ Ale Alexandro se směje: „Místo potřásání hlavou běž a udělej i ty něco pro bližního vedle sebe, jak to Ježíš přikazuje i tobě!“ To je správná odpověď, to je správná adventní výzva nám všem: Sestro, bratře, i ty běž a udělej

něco pro svého bližního vedle tebe, pro toho, který je na tom hůř než ty. Co dobrého udělat můžeš, to dělej, nezůstaň pasivní. A na co nestačíš, co je nad tvé síly, to přenech Bohu. Tomu, který nás miluje, a chce jen a jen naše dobro. On chce, abys mu vyšel/vyšla vstříc. On chce být stále v tvé blízkosti. Zažiješ-li o svátcích vánočních blízkost Boha, určitě to nebude v hlučných událostech, ale ve věcech normálních a každodenních. Proto platí: kdo má radost, má ji dát dál. Kdo radost nedá dál, nebude ji mít ani sám. Kdo může pomoci, má pomoci, a když to nejde jinak, tak dobrým slovem, úsměvem ve tváři, zářivou jiskrou v očích. V tomto duchu chápal Vánoce i svatý František z Assisi, který asi jako první na světě stavěl o Vánocích betlém. Úžasná je jeho modlitba u jesliček. - Pane udělej si ze mne nástroj svého pokoje, ať se ti podobám. Kde je mezi lidmi nenávisť, tam ať přináším lásku. Kde je křivda, tam ať vnesu odpuštění. Kde je nesvár, tam ať přináším ochotu ke smíru. Kde je nejistota, ať přináším jistotu víry. Kde je bloudění, tam ať přináším pravdu. Kde je zoufalství, tam ať přináším naději. Kde je smutek, tam ať nesu radost. Kde jsou temnoty, tam ať přináším světlo. - Pane, nauč mne, ať chci víc těšit jiné, než sám být utěšován, ať víc usiluji chápat jiné, než být sám pochopen, ať chci především sám milovat, abych mohl být také milován. - Kdo dává, ten dostává víc, než dal. Kdo odpouští, tomu je víc odpuštěno. A kdo takto žije, jednou bude v Boží blízkosti natrvalo. To jsou Vánoce v duchu svatého Františka. Radujme se, to je úžasná naděje, Ježíš se narodil, a tomuto světu přinesl spásu.

Prožijme krásné a milé Vánoce, ať naše nitro září světlem dobra a lásky.

Váš jáhen Pavel Urban

Rozloučili jsme se:

Blažková Anna, Dobešová Miloslava,
Felčárek Miloslav, Hanausková
Zdeňka, Hrubá Danuše,
Machulková Věra, Nováková Marie.

„Milí čtenáři,

v naší kapli jsme nedávno vytvořili pietní místo, které slouží k vzpomínce na obyvatele, již nás opustili. Toto místo nabízí klidné prostředí pro osobní zastavení a zamyšlení.

Na pietním místě je umístěna vzpomínková kniha, do které může každý z našich klientů, zaměstnanců a návštěvníků zapsat své osobní vzkazy těm, kteří nás opustili. Tato kniha se stává jakýmsi společným památkem, kde se setkávají slova úcty, vděku a lásky.

Svou vzpomínku můžete vyjádřit také rozsvícením svíčky, které jsou v kapli k tomuto účelu přichystány. Svíčky jsou z bezpečnostních důvodů elektrické. Děkujeme.“

1. NAJDĚTE NA NÁSLEDUJÍCÍCH ŘÁDCÍCH VŠECHNA SESKUPENÍ TŘÍ STEJNÝCH PÍSMEN VEDLE SEBE A PODTRHNĚTE JE.

awe bdb cvt klo mnm bbb lil kkt mmm ftf aaar
 coo wes hda lll eru uio cio lkf mnt fff dgr pjj vvv
 nnn pot qoc fff vse dme lpo ooa ttt dtb zyv kdk rrf
 jil sss kpk bbd drb ddb dbd upc nmo ppp aei ooo

2. KAŽDÉ ZBOŽÍ MÁ SVÉHO VÝROBCE NEBO ZNAČKU, POD KTERÝMI JE DLOUHODOBĚ ZNÁME. PŘIŘAĎTE VÝROBKY K JEJICH ČESKÝM ZNAČKÁM.

1) nealkoholický hnědý nápoj	a) KOH-I-NOR
2) jogurty	b) Opavia
3) čokoláda	c) Olma
4) tavený sýr	d) Sunar
5) tužky a pastelky	e) Hamé
6) sušené mléko pro děti	f) Apetito
7) jízdní kola	g) Kofola
8) žvýkačky	h) Favorit
9) dětská stavebnice	i) Zora
10) oplátky	j) Merkur
11) paštika	k) Jihlavanka
12) káva	l) Pedro

6. DOPLŇTE SLOVA K ZADANÝM ZAČÁTKŮM. Např. bou – bourat, bouřlivý apod.

COU –

DOU –

MOU –

POU –

3. POZORNĚ SI POSTUPNĚ PŘEČTĚTE VŽDY 1 ŘÁDEK ČÍSLIC. PO PŘEČTENÍ VŽDY ZAKRYJTE A POKUŠTE SE HO ZOPAKOVAT (ZAPSAT).

2 33 220 –
 55 7 365 –
 85 9 333 –

4. SLOVNÍ ÚLOHA - Devět pomerančů váží stejně jako šest grepů. Jeden grep váží 300 g. Kolik váží jeden pomeranč?

5. NAPIŠTE SLOVA NADŘAZENÁ K NÁSLEDUJÍCÍM POJMŮM:

křeček, myš, kapybara, činčila, bobr –
 princezna, drak, obr, skřítek, čaroděj –
 rezáky, špičáky, stoličky, premoláry –
 flétna, saxofon, trombón, trubka –
 majonéza, omeleta, volské oko –
 brána, míč, tráva, vápno –
 hodiny, mince, medaile, talíř – .

Nutriční poradna

Bylinkový speciál: Tyhle druhy pomůžou s tlakem, žlučníkem i na akné

Bylinky, které vám dnes představíme, potkáte na mezi, louce i na zahrádce, takže je můžete mít stále po ruce. Vyplatí se pro ně ale sehnout, protože vám uleví od mnoha neduhů!

Kopřiva dvoudomá

Listy kopřivy jsou plné draslíku, vápníku, železa, vitaminů skupiny B – hlavně B1 a B6, vitaminu C, provitaminu A, serotoninu, chlorofylu, betakarotenu a dalších látek, které pomohou snížit hladinu krevního cukru, pročištějí organismus, mají protizánětlivé účinky a stimulují regeneraci pokožky – lze je využít v boji proti akné či ekzému. Účinkují při chudokrevnosti, protože umí v těle vázat železo. Uleví při onemocnění žlučníku, jater a celkové únavě. Listy kopřivy i celé výhonky můžete posekat a připravit z nich špenát, přidat do nádivky, do těsta na bramboráky i mletého masa. Lze z nich vyrobit kopřivovou polévku, ke které se přidává mléko nebo smetana. Skvělý je i obyčejný kopřivový čaj – lístky spaříte vařící vodou a necháte odstát.

Pažitka

Bylinka, kterou můžete přidat do pomazánek, bylinkového másla, do salátů, dresinků, posypat s ní můžete vařené brambory nebo kaši. Výhodou je, že pažitka vyraší brzy na jaře, ale pokud jí necháte alespoň pět centimetrů dlouhé zbytky listů, bude stále dorůstat. Získáte tedy neomezený zdroj vitaminu C i B, vápníku, železa, draslíku, síry a fosforu. Obsahuje také riboflavin, beta-karoten a sodík. Pažitku můžete využít i syrovou jako bylinku, která podporuje chuť k jídlu, likviduje střevní parazity, snižuje krevní tlak, má dezinfekční účinek, stimuluje imunitu, a jak se proslýchá, bojuje i s Alzheimerem.

Pampeliška lékařská

Na zahradě je vnímána také jako plevel, ale listy, květy, kořen i stvolky jsou léčivé. Obsahují vitaminy C, A, B a betakaroten, křemík, draslík a vápník, v kořenech je inulin. Právě listy mají močopudné účinky, jsou skvělé pro povzbuzení ledvin a jater, čili celkovou očistu těla, pomáhají při cukrovce, dokonce prý umí rozpustit žlučnickové kameny. Pročišťuje krev, ale v neposlední řadě prý i omlazuje a zkrášluje. Listy a stvolky pampelišky můžete přidávat do salátů nebo do polévky, mladé kořínky pak do polévek nebo je pražit a dělat z nich kávu nebo čaj – ten si nachystejte asi ze lžičky očištěného kořene, který nechte v hrnku vody přes noc a pak vše přiveďte k varu, stáhněte a nechte vystydnout. Z květů se dá uvařit **skvělý med** – pak potřebujete asi 400 květů, citron, 1,5 l vody a kilogram cukru.

Sedmikráska chudobka

Možná se zlobíte, že vám prorostla váš krásný trávník, ale spíš byste měli být rádi, že máte na dosah bylinku, která obsahuje vitamin C, hořčík, flavonoidy, organické kyseliny, inulin a další. Právě díky tomu působí močopudně, pomáhá čistit krev, stimuluje žlučník a játra. Odvar ze lžice květů a asi čtvrt litru vody pomůže potlačit krvácivost dásní, při použití jako tonikum zas mírní akné a kožní obtíže všeho druhu. Květy sedmikrásky můžete přidat do salátů, do pomazánky, míchaných vajíček i do mletého masa nebo těstovin. Nebojte se ji přidat jako ozdobu na dezert místo máty či meduňky. Z květů si můžete vyrobit čaj i sirup, ještě uzavřené květy lze zas zavařit ve sladkokyselém nálevu.

Fialka, violka vonná

Fialky nejsou jen voňavé a krásné, ale patří mezi jednu z nejdéle používaných léčivek – použít lze květ i kořen. Fialka obsahuje vápník, železo, vitamin C a A, ale i saponiny a další prospěšné látky. Uvolní i úporný kašel a uleví od bolesti hlavy. Vonnou složkou je ve fialce odoratin, který účinkuje proti vysokému krevnímu tlaku a celkově zklidňuje. Vnitřně působí fialka i proti dně, na astma a čištění krve. Vně, třeba ve formě obkladu, pomůže s kožními obtížemi, zklidní popálenou kůži. Pro vnitřní využití se většinou dělá nálev z kořenů, květů nebo celé rostliny – pak dejte lžičku byliny na čtvrtlitř horké vody a nechejte louhovat 10–15 minut. Zevně pak odvar z kořenů či květů, to se pak stejné množství alespoň pět minut vaří a pak ještě louhuje. Z fialky můžete po naložení do oleje a asi týden dlouhém ustátí ve tmě vyrobit skvělý a krásně voňavý tělový či koupelový olej.

Eduard Bass

Případ Karoliny Testové

Dobrodružství, které potkalo paní Karolinu Testovou krátce před jejím provdáním, je z těch historií, které dosvědčují, že věci zvláštní a nezvyklé nečíhají jen na lidi vynikající a mimořádné, nýbrž že jsou vetkány i v běh života zcela všedního. I ten, kdo prožil život nejšedivější, ocitl se někdy ve hře náhod, jež ho zcela překvapila a vzrušila. Nejinak tomu bylo i s paní Karolinou Testovou.

Za svobodna se jmenovala Nováčková a měla na Vinohradech módní síň. Byla bez příbuzenstva, a když ji zklamala velká láska jejího života, zůstala se svým smutkem osamělá. Nebyla však z povah tragických. Smířila se s osudem a pokojně přihlížela, jak v drobných strastech a radostech odkapávají dny, měsíce a léta života. Nestýkala se celkem se žádnou společností kromě svých zákaznic, které ji však zato zásobovaly klepy, historkami a pomluvami z celého města. Ze svého salónku, kde se povalovaly odstřížky látek, odpadky nití a poztrácené špendlíky, prohlédla nejmámivější lesk velké společnosti a viděla jeho pozadí. Zнала peněžní potíže dobrých rodin, dovídala se o klíčících nevěrách a jako zasvěcená důvěrnice sledovala vznik i konec milostných románů, v nichž touha po nějakém neznámém velkém štěstí nebo jen přelétavé rozkošnictví nebo konečně cynická žízeň peněz hrály střídavě hlavní roli. Jsouc svědkyní tolika vzrušených nadějí a tolikerého zrcení, bála se trochu života. Oblékala se pěkně, distingovaně. Nesmírně ráda měla krásné prádlo. Vedle salónku, kde přijímala zákaznice, měla pokojík, kde jedla a večer čítávala romány z půjčovny knih. Pokojík souvisel s ložnicí, jež místo dveří měla jen závěs. Ježto dům byl starší a neprakticky stavěn, byla v ložnici kamna pro obě místnosti. Ta kamna byla příčinou jejich největších útrap. Měla špatný tah, komín se stále zanášel a kominík musel saze pokaždé vybírat přímo v bytě. Na oknech měla slečna Nováčková plno květin a u okna salónku visela klec s kanárkem Maníkem, který nekonečnými trylky doprovázel hřmocením šicího stroje.

Dlouho si chtěla slečna Nováčková koupit gramofon, neboť toužila po trošce hudby večer. Ale nakonec si pořídila malou rádiovou stanici na krystal. Dole u domovníka bydlil elektromechanik, který jí to pořídil za babku. Po nějakém čase se jí však stanička nějak porouchala a když vzkázala dolů, aby jí to pan Roubal přišel spravit, dověděla se, že se v sobotu odstěhoval. Horší bylo, že slečna stanici nepřihlásila, a nyní měla strach, že bude pokutována, přizná-li se v nějakém závodě, že chytala načerno. Sedávala tedy trochu lítostivě nad lesklým válečkem a marně po něm posunovala kovový jazýček: stanice byla němá.

V těch týdnech nemilého zklamání jela jednoho večera tramvají do divadla. Vůz byl přeplněn, takže musela stát, přidržujíc se držátka zároveň s cizím pánem. Byl to vysoký, snědý muž příjemné tváře, ale zvlášť hezkých očí. Byly velké, černé a jakoby zasněné. Bezděky se k nim musela několikrát pohledem vrátit. Pokaždé se na ni podíval. A když se jejich oči setkaly po třetí, muž se k ní naklonil a řekl hlasem tichým a důvěrným: „Co dělá vaše rádio, slečno? Ještě je němé?“

Úžasem a leknutím otevřela ústa. Jak mohl někdo vědět o její soukromé zábavě, o níž se nezmínila nikomu a kterou znal jen onen zmizelý elektromechanik? Vždyť ani ten nemohl mít tušení o poruše, která ji nyní zlobila! Slečna Nováčková se nemohla vzpamatovat. A zatím neznámý dodal:

„Hledáte chybu v anténě. To není správné. Vy máte zemní vedení připojeno na vodovod v kuchyni a tam vám prorezavěl drát.“

„Prosím... prosím vás...“ zakoktala slečna, „kdo jste, že tohle všechno...“

Podíval se na ni téměř smutně, a nakloniv se ještě více, řekl jí, že to nikdo nemohl slyšet: „Jsem člověk, kterému je skryté otevřeno. Jsem ten, který vnikne všude a nikdo ho nevidí. Jsem Vševěd a Všudybyl. Nemyslete si, že je to šťastný osud.“

Hrůza ji obešla, takže se musela pevněji přichytit držátka. Bezděčně zavřela oči. V tu chvíli zaslechla ještě: „Budu vás čekat po divadle na rohu Spálené ulice!“

Když opět prohlédla, byl tajemný muž pryč. Vběhla do divadla a proseděla tam tři akty, aniž věděla, co se kolem ní děje. Říkala si, že nemůže tu být nic nadpřirozeného, a rozpomínala se horečně, zda snad přece jen s někým nemluvila o své tajné zábavě. Zjistila si zcela určitě, že onen Roubal byl jediný muž, který o tom věděl, ale i on jen částečně. Zachvěla se v novém zmatku a měla pocit, že musí co nejrychleji prchnout domů. Když však vyšla na ulici, přemohlo ji to jako tajemný rozkaz cizí vůle. Šla slepě ke Spálené ulici.

Čekal tam, pozdravil ji tichou úklonou a beze slova se k ní připojil. Taková úzkost ji z toho dobrodružství přepadla, že nemohla ze sebe vypravit ani hlásku. Šli kus cesty beze slova. Konečně se vzchopila a téměř vykřikla: „Kdo jste?“

Pohlédl na ni zase tak tesklivě a řekl: „Nechtějte to vědět. Byl by mezi námi konec. A my jsme si neřekli ještě poslední slovo. Myslete si, že jsem váš kaktus, který vám minulý týden vykvetl na okně. Myslete si, že jsem váš Maník, který ve dne sleduje z klece každý váš pohyb ...Myslete si, co chcete, jen nepátrejte po pravdě, dokud vám ji sám neřeknu.“

„Jak víte o Maníčkovi, jak můžete vědět o kaktusu v mé ložnici? Kdo vám donáší zprávy o mém soukromí?“

„Nemluvil jsem s nikým o vás a vašich věcech. Neopovážil bych se mluvit o tom, co miluji.“

„Pane...“

„Slečno Karolino Nováčková, nezakazujte mi mluvit, když chcete, abych mluvil. Znáám vás již mnoho let a znám vás více, než můžete tušit. Sleduji váš tichý život a vaši moudrou povahu. Řekl jsem vám, že je mým posláním, abych vnikal do cizích tajností neviděn a nepoznán. Není to vždy úděl příjemný. Ale u vás jsem byl okouzlen. V salónku, kde hovor víří všemi špatnostmi žen, viděl jsem vás uprostřed ošemetných řečí klidnou a vyrovnanou. Nejste jiná ani ve svém soukromí, když zmizí zákaznice a odejdou vaše děvčata. Milujete květiny, hudbu a knihy. Posledně jste četla Dickense. Nyní leží ve vašem pokojíku Kipling. To není četba obyčejná. Vyznám se v tom ještě z dob, kdy jsem netušil, že budu tím, co jsem.“

Vaše vkusná ušlechtilost proniká celý váš život. Vaše pyžama, která máte uložena v pravé střední zásuvce prádelníku, jsou rozkošná. Zvláště ono žlutohnědé, hedvábné, jež jste si oblékla minulé pondělí, ale pak jste je odhodila na pohovku, rozhodnuvši se raději pro růžovou košilku...“

„Pro boha živého...“ zaúpěla slečna Nováčková. Vzpomněla si, že stahuje rolety přesto, že proti oknům má čirou oblohu. „Každý kus vašeho prádla je okouzlující. Promiňte, působím-li vám rozpaky, že mluvím tak otevřeně o těchto věcech. Ale je to prádelko ženy, která má úctu sama k sobě. Mimo to je ve vás umělecké nadání. Všiml jsem si, že každá vaše košilka má jinak komponovaný monogram. Některé z nich jsou pravé zázraky umného vyšívání. A při všem tom jste spořivá. Jiná žena ve vašem postavení a s vašimi zálibami by možná užívala svět. Vy ukládáte peníze. A s překvapující opatrností: jedny na své jméno, jedny na tajné heslo. ‚Sama, samotinká‘ je heslo, které mne zrovna dojalo... Snad to souvisí s oním balíčkem zežloutlých dopisů...“

Slečna Nováčková se musela opřít o zeď. Nohy pod ní klesaly. Viděl, jak se chvěje, upadl do rozpaků a zmlkl. Po několika vteřinách téměř jen vydechla: „Člověče... člověče, jste kouzelník, ďábel nebo duch?“

Kousl se do rtů a sklopil oči. „Odpust’te mi, slečno Karolino. Ale nemohu vám říci, kdo jsem, dokud si mne nezamilujete. Kdybych se vám přiznal, dala byste se mi do smíchu, do strašného smíchu, který by všechno zničil a zabil. Nemohu se vám odhalit. Mohu vám jen říci, že můj život není šťastný. Toužil jsem po jiných cílech a připravoval se k jiným úkolům. Ale osud spjatý s naší rodinou mne strhl z oné dráhy. Náš rod není původem český. Můj praděd sídlil ve Florencii.“

Ani on nechtěl být tím, čím se stal. Vždy byla u nás touha po něčem vznešenějším. Já chtěl být filozofem. Nyní jím musím být, abych našel útěchu ve svém osudu. Kdykoliv jsem však hovořil s vámi...“

„My že jsme spolu mluvili?“ vykřikla slečna Nováčková.

„Ano... nescetněkrát! Říkala jste, že vám nesu štěstí...“

Šli zase spolu k Vinohradům a slečna Nováčková přemýšlela, není-li to všechno tlach šílence. Ale v jeho řečech bylo tolik nezvratných skutečností, že i tuto domněnku zavrhla.

„Říkala jste, že vám nesu štěstí, a já říkal, že bych vám je skutečně mohl přinést, kdybych nebyl právě odsouzen k té neviditelné a nepoznatelné existenci. Život je krásný, ale bezohledný a nikdo nesmí beztretně překročit formy, které mu byly určeny. Ledaže by si stvořil druhou existenci. Já se tohoto pokusu odvážil. Pro vás. Jedině pro vás. A nyní, když se naše rozmluva chýlí ke konci, řekněte mi, zda byste byla ochotna spojit tyto dvě existence v jednu. A nadto je sloučit s vaší. Snad vám nemusím více dokazovat, jak vás miluji. Můžete i vy – později, časem – mít sympatie k muži, který má tolik zájmu o vás a vaše štěstí jako já?“

Zastavili se proti sobě. Pohlížel na ni tak vážně a jeho velké oči byly tak prosebné, že cítila pojednou lítost s ním a jeho záhadnou existencí. Hlas jí velmi zjihl, když mu po chvíli váhavě řekla:

„Ale pochopte přece, že... opravdu... nemohu... nevím-li, kdo jste...“

Cítil, že už s ním mluví jinak. Vzal ji za ruku a řekl jí: „Odhalím vám tedy své tajemství. Vypuknete v smích... Ale snad už to nebude tak zlé. Slečno Nováčková... já jsem váš kominík...“

Odskočila od něho a vzápětí se dala do smíchu.

„Vidíte!“ zvolal náruživě, „přesně tak, jak jsem to byl řekl. Ano, jsem kominík, od chvíle, kdy můj starší bratr padl a já musel odejít ze studií, abych převzal rodinný závod. Jsem váš kominík, a prolézaje půdu vašeho domu, měl jsem dost příležitosti podívat se jemnosti vašeho prádélka. Jsem váš kominík, kterého jste si někdy dvakrát v týdnu volala, aby pročistil onen nemožný komín ve vaší ložnici. Leccos jsem přitom slyšel a viděl, ale vy jste mne znala jen jako černé nebezpečí, které jste přesto po starém zvyku vítala vesele. Jako počerněný řemeslník nebyl jsem pro vás ničím a nikým. Ani mou tvář jste neznala, natožpak abyste si všimla mého vzhledu. Nemohl jsem se odvážit přijít k vám s přímou nabídkou. Až dnes, kdy jsem vás spatřil vedle sebe v divadelním plášti a viděl jsem, že nemáte potuchy, kdo jsem, dodal jsem si odvahy a oslovil jsem vás. Slečno Nováčková, ten komín u vás je vskutku nemožný. Jediná pomoc je: vystěhujte se. Mohu vám nabídnout byt s bezvadným tahem v komíně. A s velkou pětilampovou stanicí rádia...“

Zasmála se ještě jednou, ale teď už docela vesele. Bylo to všechno tak interesantní.

„Odpust'te, ale já do té chvíle nevím, jak se vůbec jmenujete!“

„V naší rodině se podnes dávají stará italská jména. Jmenuji se Niccolò Testa.“

Jeho velké oči zářily radostným svitem. Zadívala se do nich

a bezděky řekla: „Máte hezké...“

Zarazila se. Slovo oči se jí zdálo trochu příliš důvěrným.

A proto po malém zaváhání dodala:

„... hezké jméno. Niccolò Testa!“

Co třeba dále vyprávět? Myslím, že nikdo nepopře, že

dobrodružství, které potkalo prostou paní Karolinu

Testovou tři měsíce před její svatbou, bylo opravdu zvláštní

a nezvyklé.

Znění tohoto textu vychází z díla Eduarda Basse Malá skleněná gilotinka tak, jak bylo vydáno v Praze nakladatelstvím ARSCI v roce 1999. Pro potřeby vydání Městské knihovny v Praze byl text redakčně zpracován.

VÝSLEDKY KLUB EINSTEIN

VÝSLEDKY:

1. bbb, mmm, lll, fff, nnn, fff, ttt, sss, ppp, ooo
2. 1g, 2c, 3i, 4f, 5a, 6d, 7h, 8l, 9j, 10b, 11e, 12k
3. Dle zadání.
4. Jeden pomeranč váží 200g.
5. Hlodavci, pohádkové postavy, zuby, hudební nástroje, výrobky z vajec, fotbal, kulaté předměty.
6. Např. couvat, doufat, mouka, poukázka.

Myslivecká zábava –
zakońčení týdne
mysliveckých aktivit za
zvuku harmoniky.

Myslivecké aktivity – Sportovní
a zábavné dny pro klienty
spojené se sportem a
mysliveckou tématikou.

Pohybové dopoledne – další setkání spojené s hudbou, pohybem a tancem.

Korálkování – odpolední Klub šikovných rukou – navlékání korálků.

Radek Žalud – Navštívil nás zpěvák Radek Žalud a rozezpíval nás svými písněmi.

2.12.1874 byl na Šumavě zastřelen poslední vlk v Čechách. - Od roku 2017 se na Šumavu vlci vracejí. Správa parku je cíleně monitoruje, díky čemuž může lépe poznat proměny jednotlivých smeček vlivem stárnutí, čím se převážně krmí nebo odkud jednotlivá zvířata pocházejí. První smečka se usadila v centrální oblasti parku, a i díky tomu ji mohou odborníci už šest let monitorovat. Pozorovat mohou například to, jak jsou jednotlivé smečky schopné reprodukce a jestli hrozí jejich přemnožení.

11.12.1904 byl v Praze otevřen Vyšehradský tunel. Vyšehradský tunel je nejstarší pražský silniční tunel, vede skrz Vyšehradskou skálu. Je krátký, měří 35 metrů, ale jedná se o důležitou dopravní stavbu, která umožňuje dopravu po pravém vltavském nábřeží mezi Novým Městem a Podolím. Od roku 1910 prochází tunelem tramvajová trať z Výtoně do Podolí. Tunel má zajímavou historii. Navíc je obklopen několika dochovanými budovami z původní starobylé zástavby. Tunelový portál je zdoben věžemi a romantickými cimbuřími v historizujícím stylu. U severního vjezdu byla umístěna pamětní deska zakladatele české geologie Jana Krejčího.

25.12.1914 – Vánoční příměří: Britští a němečtí vojáci v zákopech u belgického města Ypry přerušili boje a společně oslavili Vánoce. Vánoční příměří je označení pro událost z Vánoc 1914, která se stala na západní frontě. 25. prosince 1914 se začal z německých zákopů ozývat zpěv vánočních koled. Němečtí vojáci vyšli ze zákopů a vyzvali Brity, aby se k nim připojili. Vojáci obou stran si mezi sebou začali vyměňovat drobné dary. Němci s Brity také sehráli několik fotbalových zápasů. Podobně se zachovali vojáci na obou stranách fronty i jinde. Do příměří se zapojilo nakonec až 100 tisíc britských a německých vojáků na řadě míst západní fronty. Zanedlouho však začaly další boje.

23.12.1964 měl premiéru americký filmový muzikál My Fair Lady. Film získal osm Oscarů, cenu za nejlepší film roku, za režii pro George Cukora, a také dvě ocenění pro Cecila Beatona za kostýmy a výtvarné řešení snímku a jedno pro Rexe Harrisona za herecký výkon v hlavní roli. Předlohou divadelního a posléze filmového muzikálu je nejslavnější komedie G.B.Shawa Pygmalion z roku 1912, která se v různých úpravách hraje dodnes. Příběh o chudé květinářce, která patří k nejnižší společenské třídě a povýšeném profesoru fonetiky Higginsovi, který Lízu Doolitlovou nejprve odnaučí mluvit slangem londýnské spodiny (tzv. cockney) a postupně z ní vychová dokonalou dámu, ale také sebevědomou emancipovanou ženu, rezonuje u diváků i tvůrců dodnes. Divadelní muzikál s hudbou Frederica Loewa se na Broadwayi hrál více než sedm let a celkový počet repríz dosáhl 2717. Ve filmové verzi v režii George Cukora hráli hlavní role Audrey Hepburnová a Rex Harrison. My Fair Lady patří k nejvýznamnějším dílům světové kinematografie a také ke komerčně nejúspěšnějším dílům.

Prosinec 1989 v Československu

2.12.1989 – Zrušením vízové povinnosti umožnily rakouské úřady cesty občanům ČSSR do Rakouska pouze s platným cestovním pasem. **4.12.1989** – Byly zrušeny výjezdní doložky. **7.12. 1989** – Ladislav Adamec rezignoval na funkci předsedy vlády ČSSR. Na jeho návrh byl za souhlasu OF i VPN jmenován novým premiérem Marián Čalfa. **8.12. 1989** – ÚV KSČ se zřekl stalinského pojetí socialismu, mocenského monopolu a distancoval se od původního vedení strany a podpory invaze vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968. Prezident republiky Gustáv Husák vyhlásil amnestii pro politické vězně. **10.12.1989** – Prezident republiky Gustáv Husák jmenoval nově vytvořenou „vládu národního porozumění“ pod vedením Mariána Čalfa tvořenou 9 komunisty, 2 lidovci, 2 socialisty a 7 nestraníky. Následně Husák rezignoval na svou funkci. **13.12.1989** – V budově Státní banky Československé na Václavském náměstí zahájil provoz první bankomat v Československu. **16.12.1989** – Václav Havel v televizním projevu prohlásil, že v případě jeho zvolení do funkce prezidenta republiky musí být na jinou vysokou státní funkci jmenován Alexander Dubček. **21.12. 1989** byly **zrušeny Lidové milice** a přijat návrh postihů funkcionářů zodpovědných za dosavadní politiku strany. **23.12. 1989** – Ministři zahraničních věcí ČSSR Jiří Dienstbier a NSR Hans-Dietrich Genscher na hranici u Nových Domků na Tachovsku přestřížením ostnatých drátů symbolicky započali s likvidací železné opony. **28.12.1989** – Předsedou federálního shromáždění byl zvolen Alexander Dubček. **29.12.1989** – Ve Vladislavském sále Pražského hradu byl 9. československým prezidentem jednomyslně zvolen Václav Havel.

5.12.1994 podepsali prezidenti Ruska, Ukrajiny, USA a Spojeného království Budapešťské memorandum, na základě kterého se Ukrajina vzdala jaderných zbraní výměnou za bezpečnost zaručenou smluvními partnery. Memorandum je trojice mezinárodních dohod, které poskytují záruky bezpečnosti a územní celistvosti Bělorusku, Kazachstánu a Ukrajině výměnou za připojení se ke Smlouvě o nešíření jaderných zbraní. Důsledkem bylo jaderné odzbrojení těchto států a jedinou zemí bývalého Sovětského svazu vlastníci jaderné zbraně zůstala Ruská federace. Memorandum podepsal ukrajinský prezident Leonid Kučma, ruský prezident Boris Jelcin, americký prezident Bill Clinton a britský premiér John Major. Čína a Francie poskytly poté individuální ujištění v samostatných dokumentech. V rámci memoranda Ukrajina slíbila vzdát se svého jaderného arzenálu, kdežto zbylé tři státy poskytly Ukrajině některá bezpečnostní ujištění. Memorandum svými ustanoveními odkazuje na právně závazný Závěrečný akt Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě. Ten podepsali všichni signatáři memoranda. V memorandu se signatáři zavázali m.j. respektovat ukrajinskou nezávislost a suverenitu v rozmezí tehdy platných státních hranic, zdržet se hrozby silou nebo použití síly proti Ukrajině, zdržet se použití ekonomického nátlaku na Ukrajinu ve snaze ovlivnit její politické směřování, zdržet se použití jaderných zbraní proti Ukrajině. Podle prohlášení premiérů zemí Visegrádské skupiny bylo memorandum porušeno přijetím Krymu do Ruské federace na základě výsledků referenda v roce 2014 a ruským postupem během ukrajinské krize. Ukrajinská krize byla vlna politických i ozbrojených konfliktů od roku 2013 a de facto již od propuknutí tzv. oranžové revoluce v roce 2004, které mj. vedly k anexi Krymu Ruskem, k odtržení separatistických území na východě Ukrajiny a následně k válce mezi Ukrajinou a Ruskem.

26.12.2004 došlo na severu indonéského ostrova Sumatra k zemětřesení o síle 9,2 stupně Richterovy škály, jež vehnalo 26. prosince 2004 k pobřeží Indického oceánu vlny přesahující 30 metrů. Vlna tsunami zasáhla pobřeží celého Indického oceánu a vyžádala si více než 227 tisíc obětí. Tsunami z roku 2004 bylo největší za 600 let. Srovnatelně mocné tsunami udeřilo mezi lety 1300 a 1400 našeho letopočtu. Jde o jednu z nejsmrtonosnějších přírodních katastrof. Nejhuře zasaženou zemí byla Indonésie, následovaná Srí Lankou, Indií a Thajskem. K vysokému počtu obětí a pohřešovaných z řad místního obyvatelstva je nutné přičíst nejméně 9 000 zahraničních turistů užívající si vrchol turistické sezony v letoviscích na pobřeží Indického oceánu. Smrti o vlasek unikla i modelka Petra Němcová, která byla v tu dobu v Thajsku (později založila nadaci na pomoc obětem podobných katastrof).

31.12.2004 se domů vrátil poslední voják základní vojenské služby. Základní vojenská služba trvala před rokem 1989 obvykle 24 měsíců. Po roce 1989 byla zkracována: první zkrácení o dva měsíce nařídil ve funkci nejvyššího velitele armády prezident Václav Havel v lednu 1990 (odchod byl k 31. lednu 1990), ještě v téže roce byla ZVS zkrácena na 18 a v roce 1993 na 12 měsíců. Po roce 1989 branci, kteří z důvodů svědomí či náboženského přesvědčení nechtěli nastoupit ZVS, mohli vykonávat náhradní tzv. civilní službu, zpravidla jako pomocná síla v nemocnicích, domovech důchodců nebo v sociálních službách u obecních úřadů. Posledních 878 branců nastoupilo základní vojenskou službu 30.3. 2004. Od 1.1.2005 je Česká armáda je plně profesionální. Branná povinnost bude vyžadována pouze při ohrožení státu nebo za válečného stavu.

15.12. se slaví Zamenhofův den. Ludvík Lazar Zamenhof byl oční lékař, filolog a tvůrce esperanta, umělého jazyka určeného pro mezinárodní komunikaci. Zamenhof byl polyglot, ovládal více než osm jazyků. Esperanto (původně Lingvo Internacia – „mezinárodní jazyk“) je nejrozšířenějším mezinárodním umělým jazykem. Název esperanto je odvozen z pseudonymu, pod nímž Zamenhof základy této řeči publikoval. Záměrem tvůrce bylo vytvořit snadno naučitelný neutrální jazyk, vhodný pro použití v mezinárodní komunikaci; jeho cílem nebylo nahradit ostatní národní řeči. Esperanto používají asi dva miliony mluvčích. Slouží pro účely cestování, dopisování, mezinárodních setkání a kulturních výměn, kongresů, vědeckých diskuzí, původní i překladové literatury, divadla a kina, hudby, tištěného i internetového zpravodajství, rozhlasového a televizního vysílání. Někteří mluvčí esperanta navrhuji slavit 15. prosinec ne jako den jediného člověka, ale spíše jako Den esperantské literatury (či Den esperantské knihy).

INFORMACE Z DOMOVA

Další stravovací komise budou: **4. 12. a 18. 12.**
O schvalování nového jídelníčku budou členové stravovací komise předem informováni.

Schůzka
důvěrníků
s vedením
domova se uskuteční
ve středu 4. 12. 2024
od 10:00
v sále.

Multisenzorická místnost A0

Připomínáme, že na odd. A0 je k dispozici multisenzorická místnost, která slouží k relaxaci a setkávání klientů. Místnost je odemčená a můžete ji kdykoli navštívit.

PARKINSON PORADNA – Od září u nás probíhá poradna pro klienty a rodinné příslušníky s dotazy spojenými s Parkinsonovou nemocí, na které vám odpoví paní Anna Rezková, specializovaná sestra VFN.

4. 12. 16:00 – 18:00
v reminiscenční místnosti.

Štědrovečerní večeře – I tento rok proběhne společná sváteční večeře **24. 12. v 17:00** v hlavní jídelně.

VIRTUÁLNÍ VÝLETY PO KRÁSÁCH NAŠÍ VLASTI I SVĚTA

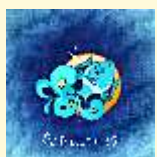
Do našich 3D brýlí jsme nahráli nový obsah, který je v češtině. Nechte se provést po Pompejích, Florencii, ale i Brně nebo Bratislavě. Neváhejte oslovit svého aktivizačního pracovníka. 3D brýle nejsou doporučeny pro klienty s kardiostimulátorem.

Prosinec

Kozoroh - 22. 12. – 20. 1.

Nebojte se otevřeně sdílet své nápady, právě dnes máte šanci inspirovat tým k velkým činům. Může to být příležitost!

Vodnář - 21. 1. – 20. 2.

Prosinec bude naplněn energií a entuziasmem. Sdílejte svou radost s partnerem a zvažte společné aktivity.

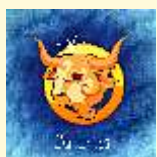
Ryby - 21. 2. – 20. 3.

Může dojít k nedorozumění, není třeba propadat frustraci. Pokuste se naslouchat a buďte trpěliví. Vše lze vysvětlit.

Beran - 21. 3. – 20. 4.

Jak je na tom váš pitný režim? Pokud máte problém s pitím čisté vody, zkuste bylinkové čaje, které podpoří imunitu.

Býk - 21. 4. – 21. 5.

Naučte se komunikovat své vize jasně a konkrétně, aby je pochopili i ostatní. Vaše originalita je vaší největší silou.

Blíženci - 22. 5. – 21. 6.

Vaše pevná vůle a smysl pro stabilitu vás udrží na vrcholu, i když ostatní mohou váhat. Pro přátele budete inspirací.

HOROSKOPY

Rak - 22. 6. – 22. 7.

Budete se cítit jako vizionář, který vidí za horizont. Vaše nápady mohou být průkopnické, vyslechnout musíte i druhé.

Lev - 23. 7. – 22. 8.

Energie je ideální pro přiznání hlubších emocí. Pokud k někomu chováte city, měli byste se konečně vyslovit.

Panna - 23. 8. – 22. 9.

Zkuste se vyhnout těžkým, mastným jídlům a dejte přednost lehčím pokrmům s dostatkem vlákniny. Vaše tělo to uvítá.

Váhy - 23. 9. – 23. 10.

Vaše emoce budou hodně intenzivní, což může přinést zajímavé rozhovory. Nebojte se otevřít i nepříjemná témata. Do toho.

Štír - 24. 10. – 22. 11.

Ne všechny bitvy je třeba vyhrát hned. Někdy je lepší nechat věci chvíli zrát. Vyberte si bitvy, které stojí za to.

Střelec - 23. 11. – 21. 12.

Chladnější počasí má vliv i na kvalitu vlasů a pokožky hlavy. Doplňte vitamíny skupiny B a omega-3 mastné kyseliny.

Zdroj: horoskopy.cz